

A vállalkozás rendkívül nagy anyagi és erkölcsi sikerrel járt, a válogatott színész-csapat diadalt diadalra aratott és a vendégszereplést meg kellett — hosszabbítani. A Falu rossza, Sárga csikó, Piros bugyelláris, Tolonc, Kintornás család, Peleskei notárius, Huszárcsiny, Vöröshajú: ezek voltak többek között a rendkívüli sikerrel színrehozott darabok. Azok közül a művészek közül, akik Ozoraynak segédkeztek a nehezen lelkesedő bécsi publikum meghódításában, a következők érdemelnek említést: Pálmay Ilka, Baloghné, Kéler Ilonka, Ditrói Mór, Ditróiné, Szentgyörgyi István, Gabányi Árpád, Gyenes László, Szombathelyi Béla, Várady Miklós stb. A missziót teljesítő művészcsapat összesen 75 tagot számlált. A hazatérőket Bartha Miklóssal az élén az egész magyar sajtó osztatlan elismerése fogadta s azóta Ozoray minden büszkesége etből a nagy-sikerű s a magyar színművészet szempontjából sem egészen jelentéktelen művészi kirándulásból táplálkozott.

Ozoray (Nincsich Tóbiás) Árpád, hírlapíró, sz. 1833. szept. 3-án, Ókánizsán (Bács m.), megh. 1896. aug. 12-én, Budapest. 1848-ban hadnagy volt és részt vett Guyon táborában a szőregi csatában. 1858—60-ig vidéken sugó volt, azután fölkerült a fővárosba és az irodalomnak élt. Szakmunkái: »Játékszíni emlény«, 1858-ra, Gyula, 1858. »Pécsi nemzeti színházi emlény«, 1858—1859-re, Pécs, 1859. »Játékszíni emlény«. Nemzeti Színházi évkönyv. Magyaróvár. 1860. Színműfordításai: »Ném alszik«, vj. 1. felv. Bem. 1861. júl. 10. Nemzeti Színház. »A szerencse gyermeke«, jellemrajz 5 felv. Bem. 1873. szept. 12. Kassa. (Ford. Birch-Pfeiffer Sarolta után.) »Egy zsidó család«, szmü 4 felv. Írta Mirani. A »Napkelet« 1860. 50. számában megjelent értékes cikke: »Vidéki jelesebb színészeink és színésznőink arcképcsarnoka«.

Ozorayné Kálmán Margit, írónc. Színművei: »Skála«, szatirikus színmű. »Anna«, szmü 3 felv. Bem. 1916. jan. 20. Kassán. Budapest a Fővárosi Nyári Színkörben 1916. szept. 25-én mutatták be. (Akadémiai dícséretet nyert ezzel, valamint »Mai apostok« c. művével is.)

Öblös hang. A mély, minden regiszterében tisztán csengő hang neve.

Öcsöd községben (Békés megye) 1882. májusában Bánfalvy Béla színtársulata játszott.

Ödipusz király. (Lásd: Oidipus.)

Ökröss Bálint, kir. tanácsos, közjegyző, sz. 1829. febr. 13-án, Debrecenben, megh. 1889. jan. 4-én, Budapesten. Színművei: »Czinka Panna«, történeti énekes szmü, zenéjét szerzette Müller Ottó. Bem. Kolozsvárt, 1886. nov. 30-án volt. »Vértanu«, dr.

Ökrös Péter, szászrégeni tanító. Munkája: »Két menyasszony, Jókai hasonló c. novellájából feldolgozott színmű. Előadták: 1911. dec. 15-én, Szászrégenben, a műkedvelők.

Öltözködés. A színpadi öltözködés mindenkor fontos kérdés volt a magyar színészvilágban, már csak azért is, mivel hagyományként szállt színésztől-színészre az a tudat, hogy színpadon hatást elérni csak eleganciával lehet. Déryné sok apró részletezéssel írja le egy-egy darabban történt ruhakérdését. A szerzők, rendezők sokszor pazarló ruhakiállítását kívánnak, mert jól tudják, hogy az magában véve is — fél-siker, mert látványosság-számba megy. A polgári és szalon öltözeteket szerződés szerint a színész tartozik beszerezni, viszont a színház fizeti a kosztümöket, valamint az olyan polgári ruhát, amelynek a színdarab szerint előírt és meghatározott színe, anyaga vagy szabása van, továbbá az olyan toalettet is, amely a darabban önállóan, a szövegben is előfordul. Hajdanában Pergő Celesztin, id. és ifjabb Lendvay Márton, Szerdahelyi Kálmán, Náday Ferenc, Halmi Ferenc, később Császár Imre stb. öltözködtek elegánsan. (V. ö. Ruhászínész.)

Öltöző. A színházak azon kisebbrendű szobáit, ahol a színészek nappali ruhájukból a színpadi ruhába átöltöznek, — öltöző-nek, vagy öltöző-szobának, franciás értelmezéssel: garderobe-nak hívják. Egyszerű kis szobák ezek, legtöbbször minden komfort nélkül; van benne vízveze-